

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Series Archiepiscoporum Coloniae. Periodus II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

S E R I E S

ARCHIEPISCOPORUM
COLONIÆ.

PERIODUS II.

XXII. D. AGILOLPHVS. I. ARCH.

Operante plurimum, ut fides est, Dagoberto III. Francorum Rege, D. Agilolphus Archiepiscoporum Coloniae omnium primus, à D. Gregorio II. Pontifice est exornatus Pallio, simulque Archiepiscopali ejusdem potestati fuerunt subiecti Episcopi quatuor, aut plures, nimirum Leodiensis, Ultrajectensis, Monasteriensis, & Osnabrugensis, ac demum etiam Mindensis. Verum his dictis opponunt Sciptorum nonnulli, D. Agilolphum an. Sedis 7. Christi 717. à vitiosissimis hominibus occisum, Archiepiscopatum verò Coloniae annis ferè 30. ferrius inchoatum fuisse; unde Agilolphum alterum in Serie adiciendum dicunt, vel longè citiùs sub Agilolpho nostro institutum jam esse evincunt, vel certè sub Agilolpho initium non accepisse, dictat ratio & necessitas.

XXIII. RAGINFREDVS. II. ARCH.

Reginfredus ab aliis nuncupatus, Carolo Martello in Francia Regio munere strenuè fungenti, sese peracceptum reddidit per años omnino 30. si manuscriptis huc missis sit insistendum. Dolendum sanè, quòd de Archipræsulibus hoc præfertim seculo non nisi communi pluribus laude celebratis relicta non fuerint elogia singularia; nam Virorum Principum vel insignes virtutes, vel etiam vitia nôsse, plus placet crebrò Lectoribus

bus, quàm ignorâsse omnia. Anno hujus Seculi 50. die obiisse suam traditur Raginfredus,

XXIV. D. HILDEGARVS III. ARCH.

Hildebertus ab aliis nominatus, multorum Sacerdotum antesignanus, anno Sedis suæ 7. vix finito jam cecidit, occisus à Saxonum turba idololatriæ innutrita. Anno nimirum Salutis 757. Franci Duce Pipino Rege, vel certè Regis loco regnante, in Saxones durissimos moverunt sequentibus Ducem commilitonibus multis.

XXV. BERTHOLINVS. IV. ARCH.

Bertholinus Annorum 15. Archiepiscopus templis omnino diversis vetustate deformatis decorem restituit, & novissimè extructis addidit: Divi insuper Agilolphii ossa honoravit, & conversione multorum idololatrarum Christianos cœtus insigni augmento exornavit, Pipino genitori, & Carolo filio Francorum Regibus ex assè Catholicis perquam pretiosus. Anno 772. obiisse scribunt.

XXVI. RICOLPHVS. V. ARCH.

Richolphus, quem multi Richolphum; pauci Reinoldum dixerunt nomine, Archipræsulem sanè laudibus dignissimum, qui nempe Colonienses inter per annos 10. eâ gregem Domini custodivit cura ac vigilantia, ut ejusdem gesta laudârint omnes maximè à singulari in pauperes munificentia; mortem verò à singulari patientia: occisus enim clam à sicariis sacrilegis in coelos evolavit, dum cadaver pretiosissimæ animæ domicilium in aquas profundas demersum, in ipsas Divorum Aras elevari est promeritum.

XXVII. HILDEBOLDVS. VI. ARCH.

Dildeboldus Annis 36. Colonia Antistes Supremus præfuit, ab anno nimirum 782. usque ad annum 818. quo

fat longo tempore Hadriano I. & D. Leoni III. Pontificibus Maximis, nec non Carolo M. meritis suis singularibus sese reddidit pretiosum; unde à Carolo consiliis crebro est adhibitus Regiis, & demum etiam Imperatoriis; à Pontificibus verò Sedis Apostolicæ Apocrisarius est constitutus, ac temporum successu in Divorum Album relatus. Merita hujus Archipræsulis hac synopsi complectuntur Colonienses:

Hilboldus Magno Carolo gratissimus hospes,
Virtutum titulis magnus & ipse fuit.

SECVLUM IX.

XXVIII. HADEBALDVS. VII. ARCH.

PRæclarum sibi nomen comparavit Hadebaldus gemino in Concilio, altero Aquisgrani, altero Moguntia habitato, in quibus Danorum aliorumque Septentrioni propinquorum populorum conversio promota est plurimum; quem in finem Hadebaldus D. Ansgario de necessariis providit & navim instruxit. Annis 28. Sedit an. 846. mortuus, post cujus fata ob Normannorum in Germaniam & Franciam irruptiones, atque etiam ob hæredum Carolo Magno succedentium pugnas & lites per annos 5. Sedes Coloniae sacra relicta est vidua.

XXIX. GVNTHARIVS. VIII. ARCH.

Guntharii per annos 12. Coloniae Archipræsulis soror fuit Waldrada, quam, repudiata Theuthberga conjugè legitima, cum in thalamo sibi jungeret Lotharius junior Rex Austrasiæ, & factum suo etiam calculo firmaret Guntharius, eam ob rem authore D. Nicolao Pontifice Metis celebrata Synodus Guntharium, & mox etiam Theidgandum Trevirorum Antistitem cum aëclis anathemate confixit. Inter bruta fulmina nume-

numerandum censuit hoc Ecclesiæ Romanæ fulmen Guntharius; verum dum contempto periculo ad aram facere paravit, vi occulta spoliatus est veste Sacerdotum propria attonitis cunctis, qui rerum arbitri adstabant. Annis 7. inter vivos superstes luit suam & Regis Lotharii causam mœstissimam.

XXX. WILIBERTVS. IX. ARCH.

Wilibertus anno 863. Archipræsul electus, at primùm an. 870. consecratus, ita præfuit Ecclesiæ suæ, ut per id tempus perpetuos passus sit adversarios Guntharium & huius affeclas. Annos 20. alios ea moderatione animi transegit, ut multum Clericis & Proceribus indulserit, undè versus:

Wilibertus populi votis Procerumque favendo
Indulgit mystis libera jura suis.

S E C U L U M X.

XXXI. HERMANNVS, X. ARCH.

Hermannus annis 35. Coloniensibus tanta virtutum commendatione præluxit, ut eidem meritò *Pii Cognomen* inditum, hoc maximè modo posteritati commendandum esse duxerint:

septem lustra Ubiis Hermannus munia sacra
Exhibuit, dictus nomine jure Pius.

Pium Augusto suo suffragio dixit etiam Arnulphus Imperator, qui Hermanni sæpe operam & consilium requisivit.

XXXII. WICHFRIDVS. XI. ARCH.

Tametsi Wichfridus annos 28. imperantibus Henrico Aucupe & Ottone M. Coloniensem Ecclesiam rexerit, nihil tamen de eodem meminere Colonienses armorum, quàm librorum amantiore.

XXXIII.

XXXIII. BRUNO I. XII. ARCH.

Bruno Henrici Aucupis filius, Ottonis M. frater, Pedit & gladio gloriosus, mirè profuit Ecclesiæ & Imperio; Imperatoris enim nunc in Italiam, nunc in Hungariam cum exercitu profecti in se suscepit munus & implevit strenuè, præsertim cum rebelles Lotharingios compescuit. Agnovit fratris beneficium Imperator gratissimus: ditiones enim Coloniensis Ecclesiæ bonis & privilegiis multùm adauxit; quibus etiam majus incrementum Bruno adjecit, dum in Burgundiam abiit, sed & inde Rhemos divertit, ibidem calida febre extinctus, postquam Coloniensem Ecclesiam omnium bonorum hæredem scripsit an. 965. Sedit an. 12. Conditor is fuit templi Panthaleonis, in quo sunt reconditæ Brunonis exuviæ, quas Rhemis Coloniæ translatas multis lacrymis profecti sunt inter indigenas Normanni advenæ à Brunone magno numero baptizati. *Vid. Albertum Kranzium de Saxonia.*

XXXIV. VOLMARVS. XIII. ARCH.

Volmarus de Ecclesia Coloniensi optimè meritis, serò tamen in supremam ejus Sedem ascendit, quòd obstarent Brunonis Antecessoris non minùs insignia merita, summa ad hæc natalium nobilitas, & inter Viros etiam Principes authoritas. His moti argumentis Lotharingi, Brunoni subdiderunt & colla & capita; at non ita Volmaro, quam inter brevissimæ vitæ causas numerârunt illi, qui post annos Sedis 4. Volmarum sepeliêrunt an. 969.

XXXV. D. GERO. XIV. ARCH.

D. Gero ex Lusatia Marchio à Coloniensibus electus Antistes, tantùm primò displicuit Ottoni II. Cæsari, ut hic eidem deneganda duxerit insignia Viris Principibus

bus in Imperio concedi solita. Verùm Geronis partes æquissimas in se suscepisse visus est Genius tutelaris, cùm Cæsarem dormientem sui muneris commonefecit, ut læso Geroni satisfacere. In extasin non rarò abripi, & exanimi similem decumbere, cùm sciret perbene Warinus Coloniæ inter Diaconos Supremus, id commodum suum ratus, vivum ocyùs sepulchro intulisse scribitur Geronem, cùm annis 7. sedisset an. 976. maturè nimis sepultus. Cæterùm ante alios D. Geronem colunt claustra Gladbachensia, quorum author extitit.

XXXVI. WARINVS, XV. ARCH.

Warinus votis suis parùm religiosus damnatus; atque in Solium Coloniense plurium electorum Canonico- rum calculis promotus, optata tamen pace nequaquam frui potuit; conscientia enim stimulis potenter adeò fuit agitatus, ut Romam usque profectus, scelus suum palàm fecerit Benedicto VII. Romano Pontifici, à quo pœnitentiæ causâ iussus est D. Martini monasterium Coloniæ vel instaurare, vel funditus condere; teste igitur eodem monasterio animi labes ædificiis sacris eluit, & 8. annorum compendio desideratam adeò Sedem Coloniæ possedit an. 984. mortuus.

XXXVII. EVERGERVS, XVI ARCH.

Evergerus ob singularem modestiam, animi moderatio- nem & solitudinis amorem laudatus multùm, Archipræ- sulum illorum fuit omnium ultimus, qui Electores non fuerunt in Imperio: periodum proinde hanc claudat, qui vitam clausit an. 997.

SE

X